

۱۵۶۱ شماره چاپ
۰۰۰ شماره ثبت

جمهوری اسلامی ایران
سازمان اسناد

دوره هشتم - سال چهارم
تاریخ چاپ ۱۳۹۰/۰/۹

یک شوری

لایحه موافقتنامه استرداد مجرمین بین
دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: قضائی و حقوقی

فرعی: امنیت ملی و سیاست خارجی

معاونت قوانین

با اسمه تعالی

شماره: ۴۶۶۱۶/۷۲۱۰۶

تاریخ: ۱۳۹۰/۴/۶

جناب آفای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه موافقنامه استرداد مجرمین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که بنا به پیشنهاد وزارت دادگستری در جلسه مورخ ۱۳۹۰/۲/۱۱ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور

مقدمه توجیهی:

نظر به لزوم استقرار روشنمد همکاریهای قضائی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق و با توجه به آثار مثبت ناشی از اتخاذ تدابیر و ایجاد بسترهای مناسب قانونی برای اتباع دو دولت و در راستای زمینه‌سازی برای گسترش مناسبات بین دو کشور و ارتقاء سطح همکاریهای دوگانبه و تحکیم مناسبات میان آنها، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقنامه استرداد مجرمین بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

ماده واحده - موافقنامه استرداد مجرمین بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

وزیر دادگستری

رئيس جمهور

وزیر امور خارجه

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه استرداد مجرمین بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که از این پس «طرفهای متعاهد» نامیده می شوند، نظر به علاقه متقابلی که به تحکیم روابط و همکاری مؤثر در زمینه استرداد مجرمین بر پایه اصول حاکمیت ملی، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر دارند، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعهد به استرداد

هر یک از طرفهای متعاهد متعهد می شود حسب درخواست طرف متعاهد دیگر اشخاص متهم یا محکوم شده از سوی مراجع صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر که در قلمرو آن یافت می شوند را به سبب ارتکاب جرم یا اجرای مجازات، به طرف متعاهد دیگر مسترد دارد.

ماده ۲- موارد استرداد

استرداد در موارد زیر انجام می‌پذیرد :

- ۱ - درخواست استرداد به لحاظ ارتکاب اعمالی باشد که مطابق قانون هر دو طرف متعاهد جرم محسوب شود و مجازات سالب آزادی حداقل به مدت یک سال داشته باشد.
 - ۲ - استرداد محکومی درخواست شده باشد که عمل ارتکابی و مجازات آن مطابق بند(۱) همین ماده بوده و حکم سالب آزادی که مدت آن کمتر از شش ماه نباشد صادر شده باشد.
- ### ماده ۳- امتناع از استرداد

- ۱ - در موارد زیر درخواست استرداد رد خواهد شد :
 - الف- شخصی که استرداد او درخواست شده در زمان ارتکاب جرم، تبعه طرف متعاهد درخواست شونده باشد.
 - ب- جرمی که موجب درخواست استرداد شده به موجب قوانین طرف متعاهد درخواست شونده، جرم سیاسی یا نظامی باشد.
 - پ- کلأاً یا قسمتی از جرم در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده یا در مکانی که در صلاحیت قضائی آن است واقع شده باشد.
 - ت- طبق قوانین و مقررات یکی از طرفهای متعاهد، موضوع قابل تعقیب و یا حکم قابل اجراء نباشد.
 - ث- در صورتی که یکی از طرفهای متعاهد، استرداد را مخالف حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا قانون اساسی خود بداند.

۲- در کلیه موارد مذکور در بند(۱) این ماده، موضوع عدم استرداد با ذکر جهات آن به طرف متعاهد درخواست کننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۴- درخواست استرداد

درخواست استرداد متنضم موارد زیر خواهد بود :

۱- نام مرجع درخواست کننده

۲- متن مواد قانونی طرف متعاهد درخواست کننده که عمل ارتکابی را جرم شناخته و مجازات آن را تعیین می کند.

۳- شرح کاملی در مورد هویت شخص مورد درخواست استرداد مشخصات و تابعیت او و در صورت امکان عکس وی، و هر گونه اطلاعات تكميلي دیگر

۴- خلاصه‌ای درباره جرائمی که به علت آن درخواست استرداد شده است، زمان و محل ارتکاب جرائم، توصیفات قانونی و اشاره به مواد قانونی مربوط، تاحد امکان

۵- حکم محکومیت قطعی، دستور بازداشت و میزان مجازات تحمل شده، در صورت وجود

۶- چنانچه طرف متعاهد درخواست شونده نیاز به دریافت اطلاعات با توضیحات اضافی داشته باشد، و شخص مورد استرداد محکوم به مجازات سالب آزادی یا تحت قرار تأمینی باشد، می‌تواند اطلاعات یا توضیحات مورد نیاز را از طرف متعاهد درخواست کننده درخواست نماید.

۷- چنانچه اطلاعات یا توضیحات اضافی ظرف سی روز که با توافق طرفهای متعاهد به مدت پانزده روز قابل تمدید است واصل نگردد، طرف

متعاهد درخواست‌شونده می‌تواند شخص مورد استرداد را آزاد نماید. مع‌هذا این امر مانع از بازداشت مجدد شخص مذبور، در صورت وصول اطلاعات یا توضیحات اضافی نخواهد بود.

ماده ۵- ترجمه استناد

استناد مذکور در ماده (۴) این موافقنامه مطابق قانون طرف متعاهد درخواست‌کننده تنظیم خواهد شد و ترجمه رسمی به زبان طرف متعاهد درخواست‌شونده را که به تأیید مراجع صلاحیتدار رسیده باشد، به همراه خواهد داشت.

ماده ۶- بازداشت شخص مورد استرداد

طرف متعاهد درخواست‌شونده پس از وصول درخواست استرداد به استثناء موارد مذکور در ماده (۳) این موافقنامه اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود جهت دستگیری و بازداشت شخص مورد درخواست به عمل خواهد آورد.

ماده ۷- بازداشت تا موقع دریافت درخواست استرداد

۱- در موارد فوری، مقامات صلاحیتدار طرف متعاهد درخواست‌کننده می‌توانند بازداشت موقت شخص موردنظر را درخواست کنند. در این صورت مقامات صلاحیتدار طرف متعاهد درخواست‌شونده در مورد بازداشت فرد مذبور طبق قوانین داخلی خود اتخاذ تصمیم خواهند کرد.

۲- در درخواست بازداشت، طرف متعاهد درخواست‌کننده باید به حکم قضائی یا قرار بازداشت استناد و اعلام کند که در اسرع وقت ممکن، درخواست استرداد فرد مذبور را ارسال خواهد نمود.

۳ - طرف متعاهد درخواست‌شونده، هرگاه درخواست استرداد فرد مورد درخواست استرداد را ظرف سی روز از تاریخ بازداشت مذکور در بند(۲) این ماده دریافت نکند، دستور آزادی شخص موردنظر را خواهد داد.

ماده ۸- تعویق استرداد

۱ - طرف متعاهد درخواست‌شونده می‌تواند پس از اتخاذ تصمیم در مورد درخواست استرداد، تسلیم شخص مورد درخواست را برای رسیدگی به جرائم دیگر منتبه به وی غیر از جرائمی که به موجب آن درخواست استرداد به عمل آمده است، به تعویق بیاندازد.

۲ - طرف متعاهد درخواست‌شونده می‌تواند به جای تعویق استرداد، شخص مورد درخواست را موقتاً براساس شرایطی که با توافق طرفهای متعاهد تعیین خواهد شد، به طرف متعاهد درخواست کننده تسلیم نماید.

ماده ۹- محاکمه در صورت امتناع از استرداد

اگر درخواست استرداد به موجب بند(۱) ماده(۳) پذیرفته نشود، طرف متعاهد درخواست‌شونده، می‌تواند متهم را در دادگاههای خود تحت تعقیب و محاکمه قرار دهد. در این صورت طرف متعاهد درخواست کننده تمامی دلایل و آلات ارتکاب جرم را در اختیار طرف متعاهد درخواست‌شونده قرار خواهد داد.

ماده ۱۰- استرداد به درخواست چند دولت

در صورتی که استرداد به طور همزمان توسط بیش از یک دولت، برای جرم واحد یا جرم‌های مختلف درخواست شده باشد طرف متعاهد درخواست‌شونده می‌تواند با درنظر گرفتن اوضاع و احوال و درجه شدت و محل ارتکاب جرم، تاریخ هر یک از درخواستها، تابعیت شخص مورد

درخواست و امکان استرداد مجدد به دولت دیگر درخصوص مورد اتخاذ تصمیم کند.

ماده ۱۱- پیگرد جزایی شخص مسترد شده

۱- بدون موافقت طرف متعاهد درخواست‌شونده، شخص مسترد شده را نمی‌توان در رابطه با جرمی که قبل از تسلیم وی ارتکاب یافته، غیر از آنچه موجب استرداد وی شده است، مورد پیگرد جزایی و مجازات قرارداد.

۲- اگر شخص مسترد شده در طی پانزده روز بعد از پایان پیگرد جزایی، قلمرو طرف متعاهد درخواست‌کننده را ترک ننماید یا بعد از ترک آن داوطلبانه به آنجا بازگردد، دیگر جلب موافقت طرف متعاهد درخواست‌شونده لازم نمی‌باشد. مدتی که طی آن شخص مذکور به علل موجه نتواند قلمرو آن طرف متعاهد را ترک ننماید، جزء این مدت محسوب نخواهد شد.

۳- چنانچه وصف مجرمانه جرم ارتکابی در خلال رسیدگی تغییر یابد، فقط در صورتی تعقیب یا مجازات امکانپذیر می‌باشد که جرم جدید با توجه به عناصر متشکله آن، شرایط مذکور در ماده (۲) این موافقتنامه را داشته باشد.

۴- شخص مسترد شده را به علت جرم‌هایی که پیش از تسلیم وی ارتکاب یافته است، نمی‌توان بدون موافقت طرف متعاهد درخواست‌شونده به دولت ثالث تسلیم نمود.

ماده ۱۲- اجرای استرداد

۱- طرف متعاهد درخواست‌شونده تصمیم خود را در مورد درخواست استرداد، به طرف متعاهد درخواست‌کننده ابلاغ خواهد کرد.

۲ - در صورت موافقت با استرداد، طرف متعاهد درخواست‌شونده مکان و زمان استرداد و مدت زمانی را که شخص مورد استرداد در بازداشت بوده است، به طرف متعاهد درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد.

۳ - با رعایت بند(۴) زیر، چنانچه شخص مورد استرداد در تاریخ مقرر تحويل گرفته نشود، طرف متعاهد درخواست‌شونده او را پس از پانزده روز آزاد خواهد کرد، و به هر حال نباید برای مدت بیش از سی روز از تاریخ مورد توافق برای استرداد در بازداشت بماند. در این صورت طرف متعاهد درخواست‌شونده به تصمیم قبلی خود در مورد استرداد ملزم نبوده و می‌تواند درخواست استرداد او به لحاظ ارتکاب همان جرم را مجددًا مورد بررسی قرار دهد.

۴ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد به دلیل اوضاع و احوال خارج از کنترل، نتواند شخص مورد استرداد را تسليم کند یا تحويل بگیرد، طرف متعاهد دیگر باید از موضوع آگاه گردد. در این صورت طرفهای متعاهد در مورد تاریخ جدید تسليم، توافق خواهند کرد. مفاد بند(۳) این ماده در مورد تاریخ جدید نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۱۳ - استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده قبل از پایان مراحل تعقیب، دادرسی یا تحمل مجازات به قلمرو طرف متعاهد دیگر برگردد، او را می‌توان براساس درخواست طرف متعاهد درخواست‌کننده مجددًا مسترد نمود. در این صورت تسليم استنادی که در ماده(۴) این موافقتنامه ذکر شده است، مورد نیاز نمی‌باشد.

ماده ۱۴- تحویل اشیاء

۱- با درنظر گرفتن حقوق طرف متعاهد درخواست‌شونده یا حقوق اشخاص ثالث یا بنا به درخواست طرف متعاهد درخواست‌کننده، طرف متعاهد درخواست‌شونده مطابق مقررات قانون کیفری خود اقدام به توقيف و استرداد اموال زیر خواهد نمود :

الف) اشیائی که به عنوان ادله اثبات جرم شناخته می‌شوند؛

ب) اموال حاصله از جرم که قبل یا بعد از استرداد فرد مورد درخواست بهدست آمده است؛

پ) منافع ناشی از اموال حاصله از جرم

۲- اگر طرف متعاهد درخواست‌شونده به اشیاء و اموال مذکور در

بنده (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده جزایی دیگر نیاز داشته باشد، می‌تواند تحویل آنها را به تأخیر بیاندازد یا آن را به شرط اعاده تحویل دهد.

۳- حتی در صورت عدم امکان استرداد شخص به دلیل فرار یا فوت با علت احتمالی دیگر، اموال مسترد خواهد شد.

۴- اگر طرف متعاهد درخواست‌شونده یا اشخاص ثالث، حقوقی را بر این اموال کسب کنند، اموال مزبور باید در اسرع وقت ممکن و بدون هزینه بلاfacسله پس از رفع نیاز در رسیدگیهای طرف متعاهد درخواست‌کننده، به طرف متعاهد درخواست‌شونده مسترد شوند.

ماده ۱۵- عبور

۱- هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات راجع به استرداد خود، عبور افرادی را که توسط دولت ثالث از طریق قلمرو هر یک از آن دو به طرف متعاهد دیگر مسترد می‌شوند اجازه خواهد داد.

۲- درخواست اجازه عبور باید منضم به اسناد و به ترتیب مقرر در ماده(۴) این موافقنامه ارسال گردد.

۳- مراجع صلاحیتدار طرفهای متعاهد تمامی تدابیر لازم راجع به استرداد را هماهنگ می‌کنند.

ماده ۱۶- هزینه‌ها

هر یک از طرفهای متعاهد هزینه‌های مربوط به استرداد در قلمرو خود را بر عهده خواهد داشت و مخارج عبور فرد مورد استرداد از کشور ثالث به عهده طرف متعاهد درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۱۷- مجاری ارتباط

ارتباط بین طرفهای متعاهد در موارد استرداد متهمین و محکومین توسط قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران از یک طرف و در مورد متهمین توسط شورای عالی قضائی جمهوری عراق و در مورد محکومین وزارت دادگستری جمهوری عراق از طرف دیگر و از طریق مجاری دیپلماتیک صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات

طرفهای متعاهد اختلافهای ناشی از اجراء و تفسیر این موافقنامه را از طریق مذاکره مستقیم و به وسیله مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.

ماده ۱۹- اصلاح موافقنامه

هر یک از مton این موافقنامه با توافق طرفهای متعاهد، مطابق ترتیبات پیش‌بینی شده در قانون اساسی آنها قابل اصلاح خواهد بود.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقنامه

این موافقنامه سی روز بعد از تاریخ ارسال یادداشت‌های دیپلماتیک مؤید تصویب آن مطابق مقررات قانون اساسی هر کدام از طرفهای متعاهد لازم‌الاجراء می‌گردد و برای مدت پنج سال نافذ خواهد بود و خود به خود برای دوره‌های مشابه تمدید خواهد شد تا زمانی که یکی از طرفهای متعاهد تمایل خود به اختتام یا تغییر آن را شش ماه قبل از پایان مدت دوره جاری به طرف متعاهد دیگر اعلام نماید.

این موافقنامه شامل یک مقدمه و بیست‌ماده در شهر تهران در تاریخ چهارم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۰ هجری شمسی مطابق با بیستم جمادی الاول ۱۴۳۲ هجری قمری و مطابق با بیست و چهارم آوریل ۲۰۱۱ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم و امضاء شد. هر دو نسخه دارای اعتبار قانونی یکسان است و در صورت بروز اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود. ان

از طرف	از طرف
جمهوری عراق	جمهوری اسلامی ایران
حسن الشمری	سید مرتضی بختیاری
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری